

Συνειδητά μέχρι και σήμερα δεν έχω δημοσιεύσει κάποιο κείμενο σχετικό με τη Φυσική και τη Χημεία που διδάσκεται στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Υπάρχουν διάφοροι λόγοι που μ' έχουν οδηγήσει σε αυτή την επιλογή, αλλά όλοι συγκλίνουν τελικά στο τι είδους Φυσική (πρωτίστως) και τι είδους Χημεία (δευτερεύοντος) είναι αυτή που διδάσκετε στο επίπεδο της Μέσης εκπαίδευσης. Εν προκειμένω δε θα επεκταθώ περαιτέρω επ' αυτών.

Η σειρά κειμένων μου που θα δημοσιευθούν υπό τον (περιπαικτικό) τίτλο «Με το Φυσική, το Χημεία & το Ψυχογιός» θα συναναστραφεί με θέματα θεμελίωσης της Φυσικής και της Φυσικοχημείας, έχοντας ως αφηγηρικό σημείο προβληματισμού την άποψη ότι «Κάτω από το λούστρο υπάρχει η σκουριά», εννοώντας ότι: πολλά σημεία της επιστήμης τα οποία δείχνουν (τελεσίδικα) λυμένα, αν αρχίσουμε να τα «ξύνουμε» θα διαπιστώσουμε πως τα πράγματα τελικά δεν είναι και τόσο... ρόδινα. Θα βρούμε αδυναμίες, τρωτά σημεία και εν τέλει πως πιθανόν να μην έχουμε κατανοήσει πλήρως τη γενικότητα και την έννοια τους.

Σε όλες τις περιπτώσεις θα προσπαθήσω να περιοριστώ σε έννοιες και ζητήματα τα οποία διδάσκονται στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση, παρότι στη γενική περίπτωση θα απαιτηθούν γνώσεις υψηλότερου επιπέδου για να μπορέσουν να σκιαγραφηθούν.

Από κάτι που πάσχει η εκπαίδευση (σε κάθε επίπεδο) είναι από (τάχατες) παντογνώστες και μύστες της επιστήμης (διδάσκοντες). Κατά την άποψη μας, ο ποιο πλήρης επιστήμονας (γενικότερα: άνθρωπος) είναι αυτός που γνωρίζει πόσο ελλιπής είναι.

Ο γράφων έχοντας επίγνωση των περιορισμένων δυνατοτήτων του ποτέ δεν διεκδίκησε ρόλο ειδήμονα. Κάθε άλλο. Στο πλαίσιο αυτό όποιος φίλος/φίλη θελήσει να συμμετάσχει σχολιάζοντας και κριτικάροντας τις θέσεις και τις απόψεις μας θα γίνει δεκτός/δεκτή με ιδιαίτερη χαρά.

Φιλικά,

Γιάννης Γ. Ψυχογιός